

РЕШЕНИЕ

№ 2534

гр. София, 15.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 17.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **1004** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ във вр. с чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-007317 от 31.12.2021, издадена от П. П., младши автоконтрольор в сектор „Пътна полиция“ при СДВР. Със заповедта на основание чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка – "прекратяване на регистрация на ППС", за срок от 6 месеца.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, по съображения за постановяването му при неправилно приложение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Иска се отмяна на обжалваната заповед, като незаконосъобразна и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът по жалбата, редовно призован не се явява и не се представлява.

По допустимостта:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Насочена е срещу подлежащ на съдебен контрол акт, адресат, на който е жалбоподателя. Жалбата е процесуално

допустима и ще се разгледа по същество.

По фактите:

На 28.12.2021г. младши автоконтрольор П. П. и в присъствието на свидетеля К. Н. съставил акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ серия ГА, № 88619 на Т. Л. Т., с ЕГН [ЕГН] за това, че управлява лек автомобил Ф. голф с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма], без да притежава свидетелство за УМПС. Съставен е Акт за установяване на административно нарушение /АУАН на Т. за това, че е извършил нарушение на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП. Въз основа на съставения АУАН на настоящият жалбоподател са иззети свидетелството за регистрация на МПС и регистрационните табели на автомобила.

Акт за установяване на административно нарушение е предявен и е връчен на нарушителя. Същият го е подписал без възражения.

От справка данни за регистрация се установява, че лек автомобил лек автомобил Ф. голф с рег. [рег.номер на МПС] е собственост на [фирма].

По делото е представена Заповед № 513з-1618 от 26.02.2018 г. на директора на СДВР, с която на основание чл. 43, ал. 3, т. 1 и чл. 43, ал. 4 от ЗМВР е определил да издават заповедни на прилагане на принудителни административни мерки по реда на Глава Шеста от ЗДвП, съобразно тяхната компетентност, конкретно посочени длъжностни лица, между които в т. 1.8. са младши автоконтрольорите.

Със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-007317 от 31.12.2021, издадена от П. П., младши автоконтрольор в сектор „Пътна полиция“ при СДВР е постановил прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца за извършено нарушение по чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП.

В хода на съдебно производство е представен и приет договор за наем № 73 от 17.12.21 г., ведно с приемо-предавателен протокол от същата дата.

Така описаната фактическа обстановка се възприе от представената административна преписка, като съдържащите се в административна преписка доказателства и ангажираните в хода на процеса такива са последователни, взаимосвързани и като неоспорени от страните се ценят в цялост като годни доказателства.

Правни изводи:

Предмет на настоящото съдебно производство е индивидуален административен акт–Заповед за прилагане на принудителна административна мярка, издадена по реда на чл. 171, т. 2а от ЗДвП.

За да е законосъобразна наложената принудителна административна мярка същата трябва да е издадена от компетентен орган. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и т. 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по

този закон, съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Следователно оспорения акт е издаден от компетентен орган, разполагащ с материална, териториална и времева компетентност и в рамките на предоставените му правомощия. С оглед на това се приема, че заповедта по чл. 171, т. 2а от ЗДвП е издадена от компетентен орган и не са налице основания за отмяната ѝ в условията на чл. 146, т. 1 от АПК.

Заповедта за прилагане на принудителната административна мярка е издадена в писмена форма и съдържа всички необходими реквизити, съгласно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. В нея е посочено, че се издава въз основа акт за установяване на административно нарушение, като са описани и установените с акта обстоятелства. Заповедта е мотивирана, включително чрез препращане в съдържанието ѝ към съставения АУАН, което удовлетворява изискванията на Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ОСГК на ВС относно мотивирането на акта. Поради изложеното не се налага отмяната ѝ на основание чл. 146, т. 2 от АПК.

В производството по издаването на обжалваната заповед не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и правилно е приложен материалния закон. Доводите в тази връзка са следните:

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорения административен акт, обхваща преценката налице ли са установените от компетентния орган релевантни юридически факти /изложени като мотиви в акта/ и доколко същите се субсумират в нормата, възприета като правно основание за неговото издаване, съответно дали се следват разпоредените с акта правни последици. По дефиницията на чл. 22 от ЗАНН принудителните административни мерки се прилагат за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях, като хипотезите, в които могат да се прилагат ПАМ, техният вид и органите, които ги прилагат, се уреждат в съответния закон (чл. 23 от ЗАНН). В случая Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-007317 от 31.12.2021, издадена от П. П., младши автоконтрольор в сектор „Пътна полиция“ при СДВР е издадена на основание чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП. Съгласно тази разпоредба, за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения, се прилага принудителна административна мярка "прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство" на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година. В случая на [фирма] е приложена ПАМ на основание чл. 171, т. 2, б. „а“ от ЗДвП.

От представения и приет като доказателство по делото Договор за наем, ведно с приложения към същия, сключен между [фирма], в качеството на наемодател и Т. Т. , в качеството на наемател, е видно, че страните са договорили предоставяне право на ползване на автомобила срещу възнаграждение. С договора за наем не се прехвърля собственост, а само се предоставя правото на ползване върху съответната вещь т.е. Т. е придобил само държането на вещица. Следователно към момента на издаване на обжалваната заповед-29.12.2021г., наемодателя и настоящ жалбоподател е бил собственик на МПС. Тези данни са били известни и на административния орган, защото същият в съставения АУАН и в ЗППАМ изрично е посочил, че процесния автомобил е собственост на посоченото по-горе търговско дружество. Това обстоятелство не е спорно, тъй като самият орган е иззел със съставения АУАН и свидетелството за регистрация на процесния автомобил, в което са вписани тези обстоятелства.

Принудителните административни мерки, в това число и тези налагани по ЗДвП, са инструмент на държавата за обезпечаване на законосъобразното осъществяване на определени правоотношения. Като форма на държавна принуда те представляват репресивни мерки, водещи до ограничаване на права или вменяване на задължения, като налагат неблагоприятни последици на адресата, с цел постигане на определен правен резултат. Тези мерки подлежат на стриктно тълкуване, както по отношение на основанията, така и по отношение на субектите, техни адресати. Като субект на ПАМ в хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, законът определя единствено собственика на ППС, който управлява собственото си моторно превозно средство или собственика, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице обстоятелства, свързани с неправооспособност, с не притежаване свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс.

Предвид така установените по делото факти съдът намира, че са налице материалноправните предпоставки от фактическия състав на чл. 171, т. 2а, б. "б" от ЗДвП за издаване на заповед за прилагане на ПАМ "прекратяване на регистрацията на ППС" по отношение на оспорващото дружество.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е неоснователна. Оспорената ЗППАМ с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП е постановена при правилно приложение на материалния закон.

По разноските:

При този изход на спора ответника има право на разноски, но доколкото не ги е претендирал своевременно такива не му се дължат.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК] против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-007317 от 31.12.2021, издадена от П. П., младши автоконтрольор в сектор „Пътна полиция“ при СДВР.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: